

Hear my Crying, O Lord

Symphony Anthems en
Huiselijk Sacrale Liedereren
uit de Engelse Restauratie, 1665-1690

Purcell	In Thee, o Lord, do I put my Trust In the Black Dismal Dungeon of Despair Save me, o God Let mine Eyes run down with Tears How long, great God O Lord, Rebuke me not Unto thee will I cry, o Lord
Humfrey	By the Waters of Babylon Hear my Crying, O Lord Like as the Hart
Blow	I said in the Cutting off of my days Cry Aloud and Spare not

“ ... some of the forwardest, & brightest Children of the Chappell, as Mr Humfreys, Mr Blow, &c began to be Masters of a faculty in Composing; This, his Majesty greatly encourag'd, by indulging their youthful fancys, so that ev'ry Month at least, & afterwards oft'ner, they produc'd something New, of this Kind ... for otherwise, it was in vain to hope to please his Majesty ... ”

(Thomas Tudway, in c. 1715, reminiscing about the early post-commonwealth Chapel Royal.)

Direct na zijn machtsovername in 1660 herstelde Karel II twee, voor een zichzelf respecterend koninklijke hofhouding essentieële, muzikale instellingen: de Chapel Royal en de Twenty-Four Violins, een kopie van de nieuwe mode bij zijn neef Lodewijk XIV in Versailles. Na de onderbreking van zo'n 15 jaar gedurende de muziekloze periode van de Engelse Burgeroorlog en het gemenebest van Cromwell, stuurde Karel (kapitein) Henry Cooke op een tocht langs de provinciale en academische centra om daar de meest bruikbare jonge zangers bij de keel te vatten teneinde een nieuw koor op te bouwen; tevens benoemde Karel in 1666 Louis Grabu, een verfranste Catalaan, tot leider van het strijkorkest.

Pelham Humfrey (1647/8 - 1674) was één van de grootste talenten van de eerste lichte koorknappen. Na een verblijf in Frankrijk op kosten van het Engelse hof legde hij zich toe op het uitbouwen van de “Consort Anthem” uit de late 16e en vroege 17e eeuw (Gibbons et al). Op deze manier droeg hij bij aan het ontstaan van het organische amalgaam van moderne strijkers en stemmen dat (nu) bekend staat onder de naam “Symphony Anthems”. Deze vorm bestaat uit “verse anthems” (wisselende vocale solo- en ensemble secties met volledige koorstukken) voorafgegaan door een vier- of vijfdelige symfonie voor strijkers en gekruide met ritornellen van strijkers en dansachtige tussenstukken. Hoewel Humfreys kracht voornamelijk lag in het droeve en melancholische, verstond hij ook de kunst om feestelijke anthems te schrijven, met name voor de verjaardagen van de koning.

Henry Purcell (1658/9 - 1695) behoeft weinig toelichting. Hij was, ondanks zijn korte leven, de muzikale ster van de Restauratie. De manier waarop hij zijn woorden plaatste en de illustratievexpressie van emotionele en picturale Engelse teksten is ongeëvenaard. Hoewel van zijn 65 'anthems' er zo'n 25 een begeleiding door strijkers hebben (zoals bijvoorbeeld de bekende 'Bell Anthem' uit 1683) zijn de meeste van deze juwelen nauwelijks uitgevoerd na zijn dood.

John Blow (1649 - 1708) was de meest vooraanstaande en productieve componist van kerkelijke muziek van zijn generatie; tevens was hij de leermeester van de jonge Purcell. De talrijke anthems van Blow zijn zeer expressief en zien in hun harmonische hoekigheid en gevoelsbereik terug op Matthew Locke, hoewel er toch continu geëxperimenteerd wordt met vorm en stijl. Blow en Purcell hebben samen deze vorm door een periode van snelle stilistische ontwikkeling heen geloodst.

Huiselijk religieuze muziek, meestal voor 1-4 stemmen en continuo, gecomponeerd en gedrukt met een oog op een brede distributie en consumptie zelfs in die huizen met geringe instrumentale middelen, vormt een groot en tegenwoordig grotendeels onbenut corpus van muziek – vaak van de allerhoogste kwaliteit. Bedoeld als intieme muziek voor privé devotionele doeleinden, de werken van Purcell die gepresenteerd worden in dit programma tonen zijn meesterlijke en ongeëvenaarde vocale componeer-kunsten op z'n grootse en kleurrijkste.

De setting van de solo stem en het koor is in deze werken zeer expressief en verfijnd en daarnaast zijn de strijkerspartijen verrukkelijk. De "Symphony Anthem" uit de Restauratie is een aparte categorie en vereist een speciale benadering. Restoration Company bezit de (musicologische en culturele) kennis en muzikale expertise om deze werken recht te doen en de specifiek Engelse sacrale klankwereld weer tot leven te wekken.

12- of 16-stemmig koor, 5 strijkers, orgel, theorbo